

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžso/18/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014201470
Dátum vydania rozhodnutia: 20.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014201470.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: I. X., bytom G., zastúpený zákonnou zástupkyňou matkou W. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., právne zastúpená: JUDr. Patrik HOLINGA s.r.o., Hlavná 25, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, Kutuzovova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SELUZ-27-25-2/2014-OdSP zo dňa 27. júna 2014, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/188/2014-85 zo dňa 14. júla 2015, v spojení s opravným uznesením č. k. 5S/188/2014-122 zo dňa 20. januára 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/188/2014-85 zo dňa 14. júla 2015 v spojení s opravným uznesením č. k. 5S/188/2014-122 zo dňa 20. januára 2016 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 2 písm. c), d) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného č. SELUZ-27-25-2/2014-OdSP zo dňa 27. júna 2014 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 167,74 Eur.

V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že na základe údajov z predloženého administratívneho spisu žalovaného dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť pre nepreskúmateľnosť rozhodnutia a pre nedostatočné zistenie skutkového stavu, keďže sa žalovaný právnym názorom NS SR neriadil.

V rozsudku sp. zn. 7Sžso/80/2011 zo dňa 31.07.2012 Najvyšší súd SR o. i. argumentoval tým, že zo spisu nie je zrejmé, a správne orgány túto skutočnosť nepreverovali a neskúmali, či mal otec žalobcu ako vodič povinnosť na veliteľa čakať, lebo dá sa predpokladať, že veliteľa bolo potrebné aj zaviezť

naspäť do tábora. Nemožno preto bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, že sa služobná úloha otca žalobcu dovezením veliteľa na pobrežie v ten deň úplne skončila, a to nielen čiastočne. Pokiaľ bol otec žalobcu povinný čakať na veliteľa a doviezť ho späť do tábora, činnosť, ktorú vykonával otec žalobcu v čase úrazu, je potrebné považovať za činnosť, ktorá bola vykonávaná počas prestávky v službe.

Vzhľadom na viazanosť správnych orgánov právnym názorom súdu boli tieto povinné vykonať dokazovanie v otázke povinnosti slob. X. čakať na veliteľa, pričom po spochybnení dôveryhodnosti výpovede veliteľa Ing. X. bolo tiež povinnosťou správneho orgánu vykonávať ďalšie dokazovanie nad rámec výpovede veliteľa, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že predchádzajúce správne rozhodnutie bolo pre nedostatočné zistenie skutkového stavu súdom zrušené. Bolo tak potrebné vykonať dokazovanie napr. v súvislosti s predchádzajúcimi jazdami na cyperské pobrežie, vykonanými za účelom potápania. Triptickety, patriace k daným jazdám, boli spôsobilé preukázať, ako bol odvoz na miesto potápania a späť obvykle vykonávaný - či sa vodič po dopravení veliteľa na pobrežie vracal do kasární, alebo naňho čakal na pobreží, a teda tento čas čakania možno kvalifikovať ako prestávku v službe. Ďalej súd uviedol, že nesúhlasí s argumentáciou žalovaného ohľadne prestávky v práci, ktorá má podľa jeho tvrdenia byť vymedzená jednak časovo - 30 minút - a jednak účelom - jedenie a odpočinok. Zákon č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce (ďalej len „Zákonník práce“) vo svojom § 91 ods. 1 síce stanovuje zamestnávateľovi povinnosť poskytnúť zamestnancovi, ktorého pracovná zmena je dlhšia ako 6 hodín prestávku na odpočinok a jedenie v trvaní 30 minút, z daného však nemožno vyvodiť, žeby toto ustanovenie vymedzovalo prestávku v práci, resp. prestávku v službe konečným spôsobom, a žiadne iné prestávky v práci/ službe platné právo nepripúšťalo. Súd ďalej poukázal na skutočnosť, že ani z výpovede Ing. X. nevyplýva, žeby slob. X. mal povinnosť vrátiť sa na čas do 15.00 hod. do kasární.

Žalovaný sa tiež nevysporiadal s protichodnými závermi Záznamu o úraze profesionálneho vojaka alebo vojaka prípravnej služby z 10. októbra 2008 č.p.: SLOVCON-56/15-1/2008 a Správy o vyšetrení služobného úrazu z 10. októbra 2008, č.p.: SLOVCON-56/15-2/2008, kedy priamy nadriadený kpt. Ing. W. O., náčelník štábu sektorového veliteľstva SLOVCON, INFICYP odporučil uznať úraz za služobný podľa § 29 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z.z.“), lebo úraz bol spôsobený pre výkon štátnej služby vzhľadom k tomu, že zranený sa dostal na uvedené miesto ako vodič veliteľa kontingentu pri plnení služobnej úlohy a Zapisnice o rokovaní zo 6. augusta 2009 č.: 08/2009, v ktorej Posudková komisia sociálneho zabezpečenia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia konštatovala, že úmrtie slob. R. X. nenastalo v dôsledku služobného úrazu alebo choroby z povolania, lebo v čase smrti neplnil ani funkčné povinnosti ani rozkazy veliteľa. Pokiaľ podklady pre vydanie rozhodnutia vedú k protichodným záverom, je správny orgán povinný nezrovnalosti dokazovaním odstrániť a nie sa bez ďalšieho prikloniť k jednému dôkazu a s druhým sa ani nevysporadúval.

Súd mal ďalej za to, že správne orgány sa tiež nedostatočne venovali otázke, či činnosť otca žalobcu v čase smrteľnej nehody bola činnosťou obvyklou v čase prestávok v službe počas čakania vodičov na veliteľa. Skutočnosť, že šnorchlovanie nevyplýva z funkčnej náplne profesionálnych vojakov vykonávajúcich funkciu „starší vodič (L10)/Sektorové veliteľstvo/Jednotka MS OSN-UNFICYP/Generálny štáb/Ozbrojené sily SR“, je koniec - koncov zrejme už zo skutočnosti, že malo ísť o činnosť vykonávanú v čase prestávky v službe, a nie pri výkone služobných činností, preto tunajší súd dokazovanie vykonané opisom funkčnej náplne profesionálnych vojakov vykonávajúcich funkciu starší vodič považuje za nedostatočné, keď žiaden z účastníkov konania ani netvrdil, žeby k úrazu otca žalobcu malo prísť pri výkone ktorejkoľvek zo služobných činností, vymedzených vo funkčnej náplni, ale počas prestávky v službe, teda v čase dočasného prerušenia vykonávania služobných činností.

Záverom súd uviedol, že bude povinnosťou žalovaného v ďalšom konaní po vrátení veci súdom v závislosti od splnenia podmienok opätovne vo veci rozhodnúť a svoje rozhodnutie riadne a súladne s požiadavkami preskúmateľnosti odôvodniť. Zároveň sa správny orgán v tomto rozhodnutí vysporiada so všetkými námietkami žalobcom vznesenými.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Namietal, že v prípade misie

Ozbrojených síl SR na Cypre platí pravidlo 24/7, toto pravidlo neznamená, že profesionálni vojaci plnia služobné úlohy 24 hodín 7 dní v týždni. Označenie 24/7 vyplýva z toho, že profesionálni vojaci sa na mieste misie nachádzajú 24 hodín denne sedem dní v týždni po celé obdobie misie. Po splnení určitých podmienok však majú možnosť miesto misie opustiť na kratší čas alebo aj na niekoľko dní. Každý profesionálny vojak má zaručené právo na odpočinok a osobné voľno, tak v bežný pracovný deň ako aj cez víkend. Skutočnosť, že profesionálni vojaci v misii na Cypre nevykonávali štátnu službu 24 hodín 7 dní v týždni vyplýva aj z rozkazu veliteľa SLOVCONU č. 53/2008 - denný poriadok, kde sú pracovné hodiny profesionálnych vojakov v misii UNFICYP stanovené v pondelok až štvrtok 7.30 - 16.00 hod. a v piatok 7.30 - 15.30 hod. V sobotu a nedeľu boli vytýčené len časy raňajok, obedov a večerí a to najmä z dôvodu, že vojakom na misii v zahraničí je zabezpečené stravovanie 3 x denne. Sobota a nedeľa boli stanovené ako dni odpočinku a k plneniu služobných úloh mohlo dôjsť len na základe rozkazu/pokynu veliteľa.

K okolnostiam konkrétneho prípadu dodal, že z administratívneho spisu vyplýva nadštandardný vzťah medzi slob. X. a jeho veliteľom kpt. X.. Nebol to len štandardný vzťah veliteľ- vojak, ale postupne si vytvorili kamarátsky vzťah (chodili sa spolu potápať a navštevovali miestne historické pamiatky). Je nepredstaviteľné, aby bol podriadený vojak sankcionovaný za neuposlušnosť pokynu, ktorý by bol v rozpore s právnym poriadkom, a už vôbec nie v prípade kamarátskeho vzťahu medzi veliteľom a vojakom. Ďalej uviedol, že ak sa slob. X. v čase osobného voľna zvykol potápať s kpt. X., bolo to dané okolnosťami konkrétneho prípadu a ich kamarátskym vzťahom, nie tým, že by ako podriadený vojak bol povinný sprevádzať kpt. X. pri jeho voľnočasových aktivitách.

Na základe rozsudku Najvyššieho súdu SR z 31. júla 2012 sa správny orgán pokúsil zabezpečiť opis funkčnej náplne slob. X., ale ako vyplýva z administratívneho spisu predloženého súdu, predmetný dokument bol skartovaný v rámci vyradenia registratúrnych záznamov ZH č. SLOVCON-68/2008 - "OPISY vyplývajúcich z funkcie". Zberný hárok bol vyradený na základe návrhu na vyradenie registratúrnych záznamov SLOVCON-51/2013 a skartovaný na základe rozhodnutia o vyradení registratúrnych záznamov OdRaSD/MV SR, pretože nespĺňal charakter archívneho dokumentu. Zberné hároky s opismi činností vyplývajúcimi z funkcie vodičov z predchádzajúceho obdobia k roku 2008 boli taktiež vyradené. Z tohto dôvodu boli ako podklad použité opisy vyplývajúce z funkcie z rotácie na predmetnej pozícii za roky 2012 - 2014.

Napriek tomu, že opis činnosti slob. X. bol skartovaný, je nepochybné, že v ňom nebolo šnorchlovanie, potápanie, či sprevádzanie veliteľa počas jeho voľnočasových aktivít. Ani u iných vodičov nebol dôvod na takéto využívanie prestávok v službe. Ani u profesionálnych vojakov - vodičov na území Slovenskej republiky sa nepredpokladá a žiadny interný predpis im neukladá účasť na voľnočasových aktivitách ich veliteľov. Vodiči sa v čase prestávok v službe nesmú venovať voľnočasovým aktivitám, pri ktorých by bol ohrozený ich život či zdravie alebo zmarený či sťažený výkon ich funkcie. Je teda veľmi pochybné, či by bol slob. X. schopný plniť služobné úlohy v prípade ich nariadenia, keďže sa potápal v mori, oblečený v potápačskej výstroji (bez dýchacieho prístroja) a kým by bol opätovne schopný plniť služobné úlohy, trvalo by mu to určitý čas.

Žalovaný poukázal na 3 dokumenty, v ktorých sú riešené spôsoby a podmienky využívania služobných motorových vozidiel OSN v misii UNFICYP príslušníkmi vojenských kontingentov v operácii UNFICYP na súkromné účely, resp. v čase osobného voľna. K tomu uviedol, že z dokumentu UNFICYP DRIVERS HAND BOOK vyplýva, že vodičovi nie je vymedzená povinnosť poskytovať veliteľovi v prípade neprítomnosti jeho strážne osobnú ochranu. Z časti 9 TRIP TICKET súčasne nevyplýva povinnosť vodiča na uzavretie jazdného rozkazu po skončení každej čiastkovej cesty, jeho povinnosťou je zaznamenať miesto odchodu a príchodu, najazdené kilometre a typ jazdy (Duty, Liberty, Welfare).

Vtedajší veliteľ kontingentu Ing. X. sa v rámci svojho osobného voľna zúčastnil povolenej športovo - rekreačnej činnosti, potápania. Z jeho výpovede vyplýva, že slob. X. určil len povinnosť priviezť ho na miesto potápania a neskôr, t. j. o 15.00 hod. ho mal odtiaľ odviezť. Nerozkázal mu potápať sa spoločne s ním. Dovezením na pobrežie sa činnosť nebohého ako vodiča skončila, iné úlohy mu veliteľ nevydal.

Rovnako mu neuložil povinnosť čakať, iba mu uviedol, že na mieste sa zdrží do 15.00 hod. Slob. X. s ohľadom na všetky zistené okolnosti vykonával v predmetný deň potápanie na základe vlastného uváženia v čase svojho osobného voľna a nie počas prestávky v práci. S veliteľom kpt. Ing. X. sa aj inokedy v čase svojho osobného voľna chodili spolu potápať.

Denný poriadok veliteľa SLOVCON, ktorý bol vydaný ako príloha č. 1 k rozkazu veliteľa SLOVCONU č. 53/2008 jednoznačne stanovoval pracovnú (resp. služobnú) dobu vymedzenú časovým ohraničením pracovných hodín v pracovné dni a v sobotu, nedeľu a sviatky OSN, určoval podmienky vykonávania služobnej telesnej prípravy a povoľoval ďalší čas na športovanie v súlade so Stálymi operačnými pravidlami UNFICYP nasledovne: Ďalší čas na športovanie podľa SOP je povolený do 22.00 hod. po splnení všetkých povinností a operačných úloh, teda počas osobného voľna príslušníkov misie. Z uvedeného vyplýva, že profesionálni vojaci pôsobiaci v misii UNFICYP na Cypre majú určený týždenný služobný čas. Po skončení služobného času s výnimkou pohotovosti môžu vykonávať všetky činnosti, ktoré im nie sú zakázané.

Veliteľ Ing. X. nedisponoval právomocou určovať slob. X. charakter a druh jeho činnosti v osobnom voľne, a dokonca nebol oprávnený prikázať menovanému takúto činnosť ani v služobnom čase počas plnenia služobných činností, nakoľko takéto činnosti neboli uvedené v opise činností jeho funkcie. V opačnom prípade by sa mohol dopustiť naplnenia skutkovej podstaty trestného činu porušovania práv a chránených záujmov vojakov v zmysle Trestného zákona.

Zmyslom prestávky počas pracovnej zmeny je poskytnutie odpočinku zamestnancovi a možnosť jedenia. Slob. X. podľa Trip ticketu 5. októbra 2008 o 10.30 hod. ako vodič služobného motorového vozidla, v ktorom prepravoval kpt. Ing. X., opustil kasárne a po vykonaní služobnej jazdy dorazil do priestoru kúpania o cca 11.15 hod. Po ukončení služobnej jazdy kpt. X. oznámil, že sa v danom priestore zdrží do 15.00 hod. Súčasne vodičovi oznámil, že má voľno. Voľno - odpočinok slob. X. trval až do jeho smrteľného úrazu - 3 a 3/4 hodiny. Nešlo teda a ani nemohlo ísť o činnosť počas prestávky v rámci služobnej zmeny, nakoľko samotný inštitút prestávky v práci má podľa Zákonníka práce striktné vymedzený charakter a slúži buď na jedenie alebo odpočinok, pričom dôraz je kladený na časové obmedzenie prestávky v práci t. j. 30 minút. Prestávka je súčasťou služobnej zmeny a žalobca nemal na deň 5. októbra 2008 určenú služobnú zmenu.

V predmetný deň dostal slob. X. jediný rozkaz, ktorý spočíval v povinnosti doviezť svojho veliteľa na pláž Konos Bay. Po splnení tohto rozkazu veliteľ kpt. Ing. X. vodičovi uviedol, že má voľno, pričom spresnil, že o tretej ho má odviezť naspäť. Je teda zrejmé, že vodič svoju úlohu splnil dovezením veliteľa na vopred určené miesto, pričom po splnení tejto úlohy mal povinnosť buď uzavrieť jazdný rozkaz alebo sa vrátiť s vozidlom do miesta základne. Jeho ďalšou služobnou povinnosťou bolo až dovezenie veliteľa späť do priestoru, kde bol dislokovaný slovenský kontingent a to o 15:00 hod.

Je nepochybné, že činnosť slob. X. v čase vzniku smrteľného úrazu nemala v žiadnom prípade charakter prestávky v práci, ale naopak, išlo o činnosť v čase osobného voľna tak ako to upravuje aj denný poriadok uvedený v prílohe č. 1 rozkazu č. 53/2008 veliteľa SLOVCONU. Domnienku, že išlo o prestávku v práci nemožno akceptovať ani z toho dôvodu, že od príchodu na miesto potápania až do plánovaného odchodu sa mal s kpt. X. na mieste zdržať cca 3 hodiny a 45 minút. Takú dlhú prestávku v práci zákon č. 346/2005 Z.z. nepredpokladá a ani poskytnúť neumožňuje, pretože by bolo absurdné, aby bola prestávka dlhšia ako odpracovaný čas.

Mal za to, že žalovaný v zmysle zrušujúceho rozsudku NSSR riadne objasnil okolnosti konkrétneho prípadu tak, aby naň mohli byť aplikované príslušné právne predpisy. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietne ako nedôvodnú.

Žalobca zastúpený zákonným zástupcom, ako aj právnym zástupcom, vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s výrokom i odôvodnením napadnutého rozsudku a mal za to, že zistenie skutkového stavu v predmetnej veci bolo opätovne nepostačujúce na posúdenie veci a

rozhodnutie je preto nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. Žalovaný danú vec opätovne nedostatočne preskúmal, neriadil sa právnym názorom NS SR obsiahnutým v rozsudku 7Sžo/80/2011 zo dňa 31.07.2012 a pokynmi NS SR, akým smerom sa má dokazovanie uberať a rovnako sa nevysporiadal s námietkami vznesenými žalobcom.

Odvolanie žalovaného zo dňa 20.8.2015 je viac ako účelové, nemá oporu v doposiaľ zistenom skutkovom stave, ani v doposiaľ Najvyšším súdom SR ustálených faktoch a ani v samotnej logike. Napriek existencii záväzných pokynov Najvyššieho súdu žalovaný rozhodol v rozpore s takýmito pokynmi. Správne orgány sa však dôsledne vecou nezaoberali. Nebolo vykonané dokazovanie v súvislosti s predchádzajúcimi jazdami na cyperské pobrežie vykonanými za účelom potápania. Triptickety patriace k daným jazdám boli spôsobilé preukázať, ako bol odvoz na miesto potápania a späť obvykle vykonávaný - či sa vodič po dopravení veliteľa na pobrežie vracal do kasárni alebo naňho čakal na pobreží, a teda tento čas čakania možno kvalifikovať ako prestávku v službe. Dokazovanie malo byť vykonané v tom smere, či činnosť slob. X. v čase smrtelnej nehody bola činnosťou obvyklou v čase prestávok v službe počas čakania vodičov na veliteľa, teda v čase dočasného prerušenia vykonávania služobných činností. Vykonané dokazovanie je však postavené len na výpovedi Ing. X., ktorá je však ako sme už opakovane uviedli, účelová a tendenčná a dokonca z nej ani nevyplýva skutočnosť, že by sa slob. X. mal povinnosť vrátiť na čas do 15:00 hod. do kasárni.

Žalovaný sa taktiež nevysporiadal s protichodnými závermi Záznamu o úraze profesionálneho vojaka alebo vojaka prípravnej služby z 10.10.2008 č. p. SLOVCON-56/15-1/2008 a Správy o vyšetrení služobného úrazu z 10.10.2008, č.p. SLOVCON-56/15-2/2008, kedy priamy nadriadený kpt. Ing. W. O., náčelník štábu sektorového veliteľstva SLOVCON, INFICYP odporučil uznať úraz ako služobný podľa § 29 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z.z. a Zápisnice o rokovaní zo 6.08.2009 č. 08/2009, v ktorej Posudková komisia sociálneho zabezpečenia VUSZ konštatovala, že úmrtie slob. X. nenastalo v dôsledku služobného úrazu alebo z choroby z povolania, lebo v čase smrti neplnil ani funkčné povinnosti ani rozkazy veliteľa. Žalobca mal za to, že pokiaľ podklady pre vydanie rozhodnutia vedú k protichodným záverom, je správny orgán povinný nezrovnalosti dokazovaním odstrániť a nie bez ďalšieho sa prikloniť k jednému dôkazu a s druhým sa ani nevysporiadať. Žalobca taktiež poukázal na skutočnosť, že v tejto veci existujú dva dokumenty - Správy o vyšetrení služobného úrazu z 10.10.2008, č. p.: SLOVCON-56/15-2/2008. Ide o dve listiny s totožným rovnakým označením s podobným obsahom.

Vyššie uvedené je jasným dôkazom toho, že v snahe mať spravodlivosť bola predmetná Správa o vyšetrení služobného úrazu z 10.10.2008, č. p. SLOVCON-56115-2/2008 pozmenená. Nie je možné iným spôsobom vysvetliť existenciu dvoch listín s tým istým označením s rôznym obsahom s rôznymi podpismi.

Argumentácia žalovaného v podanom odvolaní, kde sa vyjadruje, že aj napriek pravidlu 24/7, bol pracovný čas nebohého slob. X. v čase pondelok až piatok od 7.30 hod - do 15.30 hod, resp. 16.00 hod, je neopodstatnená a neodôvodnená, nakoľko nebohý slob. X. bol v nedeľu 05.10.2008 v službe, riadil služobné vozidlo, na podklade veliteľom podpísanej služobnej cesty, kde žalobca v konaní tvrdí, že počas prestávky v službe sa mu prihodil smrteľný pracovný úraz. Preto je nepochopiteľné, prečo zase žalovaný v odvolaní odvracia pozornosť od už raz potvrdenej skutočnosti.

K tvrdeniam žalovaného vo vzťahu nebohého A. X. a I. X. ako "kamarátskemu vzťahu", v ktorých súvislostiach žalovaný vyhodnocuje navrhovateľove argumenty o sankcionovaní a trestnom stíhaní pre nesplnenie rozkazu ako "zavádzajúce", je potrebné konštatovať, že samotný žalovaný by mal najlepšie vedieť, že sa nejedná o prípad "dvoch kamarátov na misii". Ide výlučne o vzťah nadriadeného a podriadeného, teda veliteľa a jeho podriadeného, konkrétne vodiča veliteľa misie, kde neuposlušnosť rozkazu má za následok aj trestnoprávnu zodpovednosť (§ 393 TZ).

Žalobca ďalej uviedol, že vodič veliteľa musel splniť rozkaz svojho nadriadeného vykonať DUTY jazdu, teda služobnú jazdu, na tento účel si vyplnil TRIPTICKET, ktorý mu nadriadený kpt. X. podpísal, teda

veliteľ túto jazdu nariadil a potvrdil ju ako jazdu služobnú.

K vyjadreniu žalovaného, že „vodiči sa v čase prestávok v službe nesmú venovať voľnočasovým aktivitám, pri ktorých by bol ohrozený ich život a zdravie alebo zmarený, či sťažený výkon ich funkcie“ uviedol, že je viac ako nezmyselné. V prvom rade žalovaný neuvádza, kde je táto povinnosť zakotvená, a preto sa to javí táto povinnosť ako vyfabulovaná pre účely podania odvolania, v druhom rade tak ako kpt. X., tak ani nebohý slob. X. sa logicky nešli potápať, aby si privodili ohrozenie zdravia alebo ohrozenie samotného života. Závery žalovaného sú aj v tomto prípade nelogické.

Samotný žalovaný v podanom odvolaní rozvádza jednotlivé druhy jazd, kde DUTY je jazda služobná, ktorá sa vykonáva pri plnení operačných úloh a pri plnení rozkazov nadriadených. Preto mal za preukázané, že sa jednalo o služobnú jazdu vykonanú na pokyn veliteľa kpt. X.. V zabezpečenom TRIPTICKETE je dňa 5.10.2008 jazda vyznačená ako DUTY, nie LIBERTY, ani nie WELFARE.

Tak ako žalovaný nerešpektuje záväzné pokyny NS SR v predmetnej veci, tak kpt. X. nerešpektuje povinnosť vyjadrovať sa pred žalovaným pravdivo, uviesť skutočnosti, tak ako sa reálne dňa 5.10.2008 stali. Kpt. X. nevysvetlil, prečo v čase svojho osobného voľna podpísal DUTY jazdu, nevysvetlil prečo sa viedol v čase svojho osobného voľna na služobnom vozidle s vodičom, ktorému podpísaním DUTY jazdy zrušil v nedelju osobné voľno a ktorý rozkazom veliteľa kontingentu takto musel nastúpiť do služby.

Žalobca spochybňoval vyjadrenia kpt. X. v súvislosti s jeho výpoveďou vo vzťahu k predmetnému dňu.. Z hľadiska bezpečnosti hlavnou zásadou potápania je „Vždy sa potápa v dvojiciach“. Z uvedeného vyplýva záver, že kpt. X. potreboval vojaka X. k potápaniu ako svojho "buddyho". Ak by to nemal byť vojak X., tak sa mal s kpt. X. potápať niekto iný a potom by to znamenalo, že vojak X. mal na kapitána čakať na brehu. Žalobca mal za to, že nebohý slob. X. bol dňa 5.10.2008 v službe, jeho úlohou bolo doviezť veliteľa k pobrežiu mora a späť na základňu, pričom počas prestávky v službe medzi dvoma jazdami sa mu, bohužiaľ, stal smrteľný služobný úraz. Tieto skutočnosti žalobca skutkovo, právne aj logicky zdôvodnil a dôkazmi preukázal.

Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je potrebné zmeniť a žalobu zamietnuť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 20. júna 2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 346/2005 Z.z., na právne vzťahy profesionálneho vojaka pri vykonávaní štátnej služby sa Zákonník práce <. vzťahuje len vtedy, ak to ustanovuje tento zákon.

Podľa § 191 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z., na právne vzťahy profesionálnych vojakov pri vykonávaní štátnej služby sa primerane použijú ustanovenia § 1 ods. 4 <., § 15 až 18 <., § 20 <., § 32 až 35 <., § 37 a 38 <., § 39 ods. 1 <., § 40 ods. 1, 2 <., 5 až 7 <., § 49 ods. 4 <., § 75 ods. 3 <., § 79 ods. 2 <., § 85 ods. 2, 3 <. a <., § 86 ods. 2 a 3 <., § 90 ods. 1 <., 7 až 9 <. a 11 <., § 91 ods. 1 <., 3 až 6 <., § 92 a 93 <., § 94 ods. 1 <., § 99 <., § 104 <., § 106 ods. 2 <., § 117, § 118 <., § 122 ods. 4 <., § 129 až 131 <., § 136 ods. 1 <., § 137 ods. 1 <., 4 a 5 písm. a), b) <., i), j) <. a l) <., § 138 <., § 141 ods. 1, ods. 2 písm. a) až h) <., ods. 3 a 5, § 144 ods. 1 a 2 <., § 146 ods. 1, 2 <. a <., § 147, 148 <., 150 <., 160, 161 <., § 166 až 170 <., § 178 až 180, § 181 ods. 1 a 2 <., § 182 až 189 <., § 192 až 194 <., § 195 ods. 2 <. a <., § 196, 197 <., § 198 ods. 1 písm. d) <., § 217 až 219 <., § 220 ods. 1 a 2 <., § 221 a 222 zákona č. 311/2001 Z. z. <. Zákonník práce v znení neskorších predpisov.

Podľa § 91 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnávateľ je povinný poskytnúť zamestnancovi, ktorého

pracovná zmena je dlhšia ako šesť hodín, prestávku na odpočinok a jedenie v trvaní 30 minút. Mladistvému zamestnancovi, ktorého pracovná zmena je dlhšia ako štyri a 1/2 hodiny, je zamestnávateľ povinný poskytnúť prestávku na odpočinok a jedenie v trvaní 30 minút. Ak ide o práce, ktoré sa nemôžu prerušiť, musí sa zamestnancovi aj bez prerušenia prevádzky alebo práce zabezpečiť primeraný čas na odpočinok a jedenie.

Podľa § 29 ods. 1 písm. a) a ods. 2 zákona č. 328/2002 Z.z., za služobný úraz sa na účely tohto zákona považuje poškodenie zdravia alebo smrť policajta alebo profesionálneho vojaka spôsobené nezávisle od jeho vôle krátkodobým, náhlým a násilným pôsobením vonkajších vplyvov pri výkone služobných činností vyplývajúcich zo služobného zaradenia policajta alebo profesionálneho vojaka, pri činnosti vykonávanej na príkaz, pokyn alebo rozkaz nadriadeného alebo pri činnosti, ktorá je obvyklá pri plnení služobných úloh vrátane činnosti v čase prestávok v službe,

(2) Ako služobný úraz sa posudzuje aj úraz, ktorý policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby utrpel pre výkon služby.

Podľa § 87 ods. 1 písm. e) zákona č. 328/2002 Z.z., posudková komisia sociálneho zabezpečenia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia posudzuje, či úmrtie bolo dôsledkom služobného úrazu alebo choroby z povolania.

Podľa § 53 zákona č. 328/2002 Z.z., na sirotsky výsluhový dôchodok má nárok nezaopatrené dieťa podľa § 119 po policajtovi alebo profesionálnom vojakovi, ktorý bol jeho rodičom alebo osvojiteľom a ktorý

- a) splnil ku dňu úmrtia podmienku doby trvania služobného pomeru ustanovenú v § 38 ods. 1 pre nárok na výsluhový dôchodok alebo
- b) zomrel v dôsledku služobného úrazu alebo choroby z povolania vzniknutých pri výkone služby alebo v súvislosti s ním, alebo
- c) bol pred dňom úmrtia poberateľom výsluhového dôchodku alebo invalidného výsluhového dôchodku.

Predmetom odvolacieho konania v predmetnej veci bolo rozhodnutie krajského súdu, ktorým tento zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal odvolacie dôvody žalovaného najmä z toho pohľadu, či boli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis má odvolací súd za preukázané, že slob. R. X. bol vyslaný od 23. mája 2008 na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky vo vojenskej operácii OSN UNFICYP na Cypre a 5. októbra 2008 počas vykonávania športového potápania (šnorchlovania) utrpel smrteľný úraz.

Posudková komisia sociálneho zabezpečenia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia so sídlom v Bratislave v Zápisnici o rokovaní zo 6. augusta 2009 č.: 08/2009 konštatovala, že úmrtie slob. R. X. nenastalo v dôsledku služobného úrazu alebo choroby z povolania, lebo v čase smrti neplnil ani funkčné povinnosti ani rozkazy veliteľa. Úloha stanovená veliteľom bola doviesť služobný automobil na miesto a dosiahnutím cieľa bola táto úloha čiastkovo splnená. Iné aktivity posudzovanému neboli dané ani funkčnými podmienkami, ani rozkazom veliteľa. Posudková komisia neakceptovala záver úrazovej komisie z toho dôvodu, že výkon služby vojaka je ohraničený funkčnými povinnosťami vojaka a rozkazmi vydanými jeho veliteľom. V čase vzniku smrteľného úrazu otec žalobcu nevykonával činnosť, ktorá by bola spresnená buď funkčnými povinnosťami alebo rozkazom veliteľa. Výkon služby skončil dosiahnutím cieľa. Preto podľa posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia nemožno akceptovať záver úrazovej komisie, ale je potrebné prikloniť sa k názoru veliteľa.

Na základe tejto zápisnice bolo následne vydané rozhodnutie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia č. 65407041125210/10 zo dňa 07.08.2009, ktorým žalobcovi nebol priznaný sirotsky výsluhový

dôchodok. Toto rozhodnutie bolo následne potvrdené rozhodnutím žalovaného č. KaVSÚ-8-51-12/2009 zo dňa 12.10.2009. Odvolacie rozhodnutie následne žalobca napadol žalobou, ktorá bola najskôr rozsudkom č. k. 4S/100/2010-42 zo dňa 08.07.2011 zamietnutá, avšak v odvolacom konaní Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 7Sžso/80/2011 zo dňa 31.07.2012 (ďalej len „zrušujúci rozsudok“) zmenil prvostupňový rozsudok tak, že rozhodnutie žalovaného č. KaVSÚ-8-51-12/2009 zo dňa 12.10.2009 a rozhodnutie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia zo dňa 07.08.2009 č. 65407041125210/10 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, a to z dôvodu, že Najvyšší súd SR skutkový stav nepovažoval za dostatočne zistený, lebo neboli dostatočne ozrejmene a posúdené individuálne okolnosti daného prípadu tak, aby bolo možné bez akýchkoľvek pochybností naň aplikovať príslušné právne predpisy. Predovšetkým neboli zohľadnené špecifiká charakteru a miesta výkonu služby, v ktorej platí pravidlo 24/7, ako to vyplýva aj z denného poriadku vydaného ako príloha č. 1 k Rozkazu veliteľa SLOVCONU č. 53/2008.

Po vrátení veci na ďalšie konanie rozhodnutím č.p. VÚSZ-454075508154-47/2014 zo dňa 25.02.2014 rozhodol Vojenský úrad Sociálneho zabezpečenia(ďalej len „správny orgán 1. stupňa“) tak, že žalobcovi nepriznal sirotský výsluhový dôchodok. Proti tomuto rozhodnutiu sa žalobca odvolal, pričom následne napadnutým rozhodnutím žalovaného bolo odvolanie žalobcu zamietnuté a napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdené, čo žalovaný odôvodnil tým, že z výpovede Ing. X. jednoznačne vyplynulo, že jedinou úlohou slob. X. v predmetný deň bolo odviezť veliteľa na určené miesto a neskôr ho odviezť naspäť. Rekreačnej činnosti - potápanie - šnorchlovanie sa slob. X. venoval na základe vlastného rozhodnutia. Ing. X. ani ako veliteľ nedisponoval oprávnením na vydanie rozkazu, ktorým by slob. X. zaviazal potápať sa spoločne s ním.

Námietku žalovaného, že v zmysle právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveného v zrušujúcom rozsudku riadne objasnil okolnosti konkrétneho prípadu, považoval odvolací súd za dôvodnú. Správny orgán 1. stupňa sa riadil právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a doplnil dokazovanie za účelom zistenia rozhodujúcich skutočností.

Za účelom prešetrenia mimoriadnej udalosti bola zriadená osobitná komisia a na zasadnutí zvolanom za účelom doplnenia informácií na objasnenie okolností udalosti z 05.10.2008 Ing. X. uviedol, že 04.10.2008 slob. X. vydal pokyn k vykonaniu jazdy, avšak nevydal pokyn, aby sa slob. X. spoločne s ním z hľadiska bezpečnosti zúčastnil na potápaní, resp. šnorchlovaní. Ing. X. alej vypovedal, že úlohou slob. X. bolo odviezť ho z bodu „A“ do bodu „B“. To, že v rámci rekreačnej činnosti vykonával plávanie alebo šnorchlovanie bolo jeho osobné rozhodnutie. V daný deň po tom, ako ho doviezol na miesto určenia Ing. X. slob. X. povedal: „Som tu do tretej (popoludní), potom pôjdeme. Máš voľno“. Na otázku, či sa spolu potápali, resp. šnorchlovali už pred dňom úmrtia slob. X., odpovedal Ing. X., že niekoľkokrát. Na otázku, prečo nebol uzatvorený jazdný rozkaz po príchode na miesto Konos Bay, ale až večer po príchode do Famagusty, odpovedal Ing. X. tak, že každý vodič za vozidlo a vypisovanie jazdného rozkazu zodpovedal sám. Po príchode na miesto Konos Bay mal ukončenie jazdy zapísať do jazdného rozkazu, toto však slob. X. nevykonával. Nebolo jeho povinnosťou chodiť s Ing. X., ak mu to nenariadil, čo sa nestalo. Jeho služobnou povinnosťou bolo len vykonať dovezenie na pláž. Na otázku prečo jazda bola označená ako DUTY(slúžobná) a nie WELFER TRIP odpovedal, že jeho nadriadený veliteľ mu stanovil všetky jazdy označovať ako DUTY.

Z uvedeného vyplýva, že Ing. X. všetky jazdy označoval ako služobné, nakoľko to vyplýva aj zo žiadosti o doplnenie informácií, kde na otázku, aké špecifické úlohy plnili na pláži KONOS BAY v spojitosti s plnením úloh misie, keďže mali jazdu označenú ako DUTY TRIP odpovedal, že podľa pravidiel SOP je uvedené, že ak veliteľ sektoru viez v služobnom VIP aute vodič, cesta je označená ako „duty trip“. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že TRIPTICKET zo dňa 05.10.2008 je služobný príkaz na jazdu, kde sa zaznamenávajú dáta s touto jazdou súvisiace, z ktorých nie je možné preukázať príkaz na šnorchlovanie. Zároveň odvolací súd poukazuje na to, že v časti 9 Tripticket sa zaznamenáva čas odchodu a príchodu, najazdené kilometre a typ jazdy, a teda z uvedeného nevyplýva povinnosť na uzatvorenie príkazu aj po ukončení čiastkovej cesty.

Prvostupňový správny orgán za účelom zisťovania, či činnosti ako potápanie, šnorchlovanie sú obvyklé v čase prestávok v službe u vodičov, preskúmal aj opis funkčnej náplne profesionálnych vojakov vykonávajúcich funkciu „starší vodič (L10)/Sektorové veliteľstvo/Jednotka MS OSN-UNFICYP/Generálny štáb/Ozbrojené sily SR“, z ktorých vodičovi vyplývajú o. i. povinnosti dodržiavať nariadenia, miestne zákony a zákony platné v SR a plniť pokyny veliteľa SLOVCON a adjutanta. Z odvolania žalovaného, ako aj z administratívneho spisu vyplýva, že opis činností slob. X. nebolo možné získať, nakoľko bol skartovaný v rámci vyradenia registratúrnych záznamov.

Zároveň správny orgán vychádzal aj z dokumentov OSN týkajúcich sa používania vozidiel v operácii UNFICYP tromi možnými spôsobmi a z dokumentu týkajúceho sa používania služobných motorových vozidiel OSN v misii UNFICYP, ich evidencii a postupu vodičov motorových vozidiel. Zároveň v dokumente s názvom "Surface Transport Manual - Procedures for Field - 2007" v statiach 20.6 a 21.1.4. je ustanovené, že „akékoľvek použitie OSN vozidiel vojenským personálom pôsobiacim v misiách OSN vo vojenských kontingentoch je považované za služobnú jazdu“ (t. z. aj na súkromné účely),

Správny orgán si k objasneniu spôsobu používania služobných motorových vozidiel OSN v misii UNFICYP vyžiadaval stanovisko Generálneho štábu OSSR, štábu pre operácie. Ďalej správny orgán preskúmal a vyhodnotil aj „Rozkaz veliteľa SLOVCON č. 53 z 30. septembra 2008“, v ktorom v časti „iné nebezpečné aktivity“ sú ustanovené pravidlá pre plávanie pod vodou, vrátane potápania a šnorchlovania.

Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom krajského súdu, že je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie. Skutkový stav bol dostatočne zistený, jediný svedok úrazu pplk. X. bol viackrát vypočúvaný, správny orgán si zaobstaral potrebné vyjadrenia a písomné podklady, pričom sa vyjadril k všetkým relevantným námietkam žalobcu.

V predmetnej veci je sporné, či úmrtie otca žalobcu bolo dôsledkom služobného úrazu. Pri skúmaní, či úraz, ktorý utrpel vojak v priebehu trvania jeho vyslania do vojenskej misie, je služobným úrazom, treba tiež skúmať, či k nemu nedošlo počas prestávok v službe a posudzovať, či vzhľadom na podmienky výkonu služby k úrazu nedošlo pri vykonávaní činností, obvyklých v čase takýchto prestávok.

Zákon č. 328/2002 Z.z. upravuje, v ktorých prípadoch sa poškodenie zdravia alebo smrť profesionálneho vojaka považuje za služobný úraz. Okrem iného, pôjde o služobný úraz vtedy, ak bol spôsobený pri výkone služobných činností vyplývajúcich zo služobného zaradenia profesionálneho vojaka, ako aj spôsobeného pri činnosti vykonávanej na príkaz, pokyn alebo rozkaz nadriadeného alebo pri činnosti, ktorá je obvyklá pri plnení služobných úloh vrátane činnosti v čase prestávok v službe (§ 29 ods. 1 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z.z.). Zákon okrem toho predpokladá, že za služobný úraz sa bude posudzovať aj úraz, ktorý profesionálny vojak utrpel pre výkon služby (§ 29 ods. 2 zákon č. 328/2002 Z.z.)

Z rozkazu veliteľa SLOVCONU č. 53/2008 (denný poriadok) má odvolací súd za preukázané, že pravidlo 24/07, ktoré platí v prípade misie OSSR na Cypre neznamena, že profesionálni vojaci sú povinní plniť služobné úlohy 24 hodín denne 7 dní v týždni. Z tohto pravidla vyplýva, že sa vojaci nachádzajú na mieste misie 24hodín/7dní v týždni počas celého trvania misie. Profesionálni vojaci pôsobiaci v misii UNFICYP na Cypre ako vyplýva z vyššie uvedeného rozkazu majú určený týždenný služobný čas. Nedefinovaný, deň kedy sa predmetný úraz stal, je rovnako ako sobota dňom odpočinku, až na prípady, kedy je profesionálny vojak povinný splniť pokyn alebo rozkaz veliteľa, tak ako to bolo aj v prípade slob. X.. Zároveň v prílohe č. 1 k predmetnému rozkazu veliteľa je ďalší čas na športovanie povolený do 22:00, avšak až po splnení všetkých operačných úloh a povinností, teda počas osobného voľna príslušníkov misie.

Aj z uvedeného vyplýva, že profesionálni vojaci sa nemôžu venovať potápaniu v čase prestávok v práci či v čase plnenia služobných príkazov, iba v čase služobného voľna. Odvolací súd v tejto súvislosti

poznávaná, rovnako ako žalovaný, že ani vzhľadom na podmienky v priestore výkonu služby vodičov na Cypre nie je možné šnorchlovanie, príp. plávanie alebo potápanie považovať za činnosti obvyklé v čase prestávok vojenského vodiča služobného motorového vozidla, napr. počas čakania na veliteľa.

Plnenie úloh vojaka je podmienené zákonom č. 346/2005 Z.z. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že na právne vzťahy profesionálnych vojakov pri vykonávaní štátnej služby sa vzťahujú aj ustanovenia Zákonníka práce taxatívne uvedené v § 191 ods. 1 zákona č. 346/2005, vrátane ustanovenia týkajúceho sa prestávok v práci- § 91 ods. 1 Zákonníka práce, z ktorého možno vyvodiť, že prestávka v práci je prestávkou na odpočinok a jedenie počas pracovnej zmeny dlhšej ako 6 hodín v trvaní 30 minút.

Prestávka v práci na jedenie a odpočinok je tá časť pracovnej zmeny, počas ktorej zamestnanec voľne disponuje s týmto časom, to znamená, že počas prestávky na jedenie a oddych zamestnanec nie je povinný vykonávať prácu, nie je povinný vykonávať pokyny nadriadených zamestnancov alebo priamo zamestnávateľa, zamestnanec v tomto čase nie je povinný zdržiavať sa na pracovisku a nie je povinný plniť pokyny zamestnávateľa s výnimkou pokynov na zaistenie bezpečnosti ochrany zdravia pri práci. Prestávka v práci na odpočinok a jedenie umožňuje zamestnancovi nabráť sily po vykonanej práci, oddýchnuť si a môcť sa tak sústrediť na ďalší výkon práce. Prestávku v práci musí zamestnávateľ poskytnúť in natura, nie je možné ju preplatiť.

Slob. X. po splnení rozkazu svojho veliteľa, teda po vykonaní služobnej jazdy bolo Ing. X. oznámené, že sa v danom priestore zdrží do 15:00 a súčasne mu oznámil, že má voľno. Voľno nebohého otca žalobcu trvalo do smrteľného úrazu 3 a 3 hodiny. Úlohou teda bolo doviezť služobný automobil na miesto a dosiahnutím cieľa bola táto čiastková úloha splnená. Jeho ďalšou služobnou povinnosťou bolo až odvezenie veliteľa späť do priestoru, kde bol dislokovaný slovenský kontingent a to o 15:00. Iné aktivity neboli dané funkčnými podmienkami ani rozkazom veliteľa a teda nebol mu uložený ani príkaz na čakanie veliteľa na mieste do 15:00. Odvolací súd má za to, že jeho ďalšia činnosť počas dňa až do 15:00, kedy mal povinnosť odviezť svojho veliteľa naspäť, bola činnosť v čase osobného voľna, tak ako to upravuje aj denný poriadok uvedený v prílohe č. 1 k rozkazu 53/2008 veliteľa SLOVCONU, počas ktorej došlo k porušeniu povinností pri výkone športovej činnosti (šnorchlovania).

Zároveň odvolací súd rovnako ako žalovaný konštatuje, že prestávky v práci sú súčasťou pracovnej zmeny, pričom slob. X. na deň 5. októbra 2008 nemal určenú služobnú zmenu a zároveň je nelogické, aby prestávka v práci trvala dlhšie ako samotná pracovná zmena. Nešlo teda o výkon služobnej činnosti ani o činnosť obvyklú pri plnení služobných úloh vrátane činnosti v čase prestávok v službe. Zároveň slob. X. ani z opisu funkčnej náplne a ani z príručky Drivers Handbook nevyplývala povinnosť pôsobiť pri veliteľovi kontingentu ako jeho čestná stráž. Ing. X. nebol oprávnený na to, aby určoval druh činnosti v čase osobného voľna, a zároveň nebol oprávnený vydať príkaz na potápanie, pretože to nesúvisí s plnením služobných úloh profesionálnych vojakov.

Vzhľadom na vyššie uvedené má odvolací súd má za to, že zosnulý otec žalobcu v čase smrti neplnil ani funkčné povinnosti ani rozkazy veliteľa. Nevykonával žiadnu činnosť v zmysle § 29 ods. 1, 2 zákona č. 328/2002 Z.z., svojvoľne vykonával športovú činnosť v nechránenej časti mora, kde bezpečnosť plávajúcej osoby nie je garantovaná.

K zrušujúcemu rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktorý poukazoval žalobca, ako aj krajský súd, súd uviedol, že pokiaľ bol otec žalobcu povinný čakať na veliteľa a doviezť ho späť do tábora, činnosť, ktorú vykonával v čase úrazu, je potrebné považovať za činnosť, ktorá bola vykonávaná počas prestávky v službe. Nakoľko má odvolací súd za preukázané, že slob. X. nemal povinnosť čakať na veliteľa a teda nešlo o prestávku v službe, v predmetnom prípade neaplikoval názor súdu uvedený v zrušujúcom rozhodnutí.

Záverom odvolací súd poukazuje na to, že z § 87 ods. 1 písm. e) jednoznačne vyplýva, že posudková komisia sociálneho zabezpečenia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia posudzuje, či úmrtie bolo

dôsledkom služobného úrazu. Z uvedeného je zrejmé, že pri posudzovaní toho, či bolo úmrtie dôsledkom služobného úrazu je pri rozhodovaní o priznaní/nepriznaní sirotského výsluhového dôchodku pre správny orgán záväzný názor predmetnej posudkovej komisie. Posudková komisia v Zápisnici o rokovaní zo 6. augusta 2009 č.: 08/2009 zdôvodnila, prečo sa nestotožnila s názorom úrazovej komisie.

Na základe vyššie uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že žalovaný rozhodol správne, keď rozhodnutie o nepriznaní sirotského výsluhového dôchodku potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom krajského súdu, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné a vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu, žalovaný sa riadil právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v zrušujúcom rozsudku, doplnil dokazovanie a svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnil, a preto odvolací súd v zmysle § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 220 O.s.p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil tak, že žalobu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p., tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov konania nepriznal. Žalovanému zákon priznanie trov konania neumožňuje.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.